

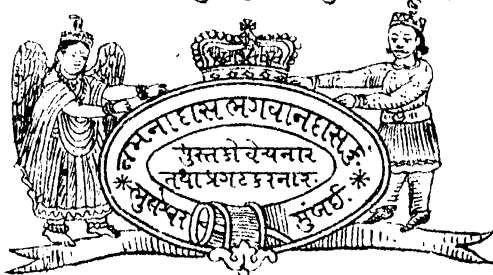
३७२५

होहइये दीवजोशा
जिई

नई छिन्दर सत्ता

तालीइ डीया

मुनशी सैयत भाहुमुद मुतजल्लुस "जहरीइ" ने

शेय्यर { महरसेमें ग्याशजोडे बसडी बीसमी द्वाहहो,
छिस्का पहेवाही सजड यारो इना डी द्वाहहो.

ALL RIGHTS RESERVED.

मुंजर्छ:-जॉम्ने सिटि प्रेसमें छपा हये.

छि.स. १८८८.

डीम्भत हो ग्याने.

હમણાંજ છપાઈ બાહેર પડ્યો છે.

ગુલશને બેખાર

ઉદ્ધ

તમાશાહાએ પુરબહાર.

«કે જેની અંદર નીચે લખેલા ઉરુ ખેલો, ખેલસાઓ,
ખંદગીઓ, જનનુરાનાં ગાયનો, તથા મુંજરાઓમાં ગવા-
તી ૧૫૭ ગજલોનો સંગ્રહ કીધો છે.»

ખેલોના નામ :-

૧. અન્નમે સખાવત.	૮ ચંદબદન મોહીયાર.
૨. નકશો સુલેમાની.	૯ મદ્રેઝના (અફસરે ચરત્તર.)
૩. નઈ ઈન્દર સત્તા.	૧૦ ખેલસા.
૪. તમાશાએ ચાંદખી.	૧૧ ખંદગીઓ.
૫. બકાલવીઓ તાલુલ મુલક.	૧૨ જનનુરાના ગાયનો.
૬. શીરીન ફરહાદ.	૧૩ મુંજરાઓમાં ગવાતી
૭. અલીબાબા ચાલીસ ચોર.	૧૫૭ ગજલો.

કિંમત રૂપીઓ સવા.

આ પુસ્તક ઘણુંજ સરસ અને રમુજી હોવાનાંનું છપાયું છે.
જેની ખુબી વાંચ્યા પાકી કદાપી માલમ પડશે નહીં. જે નકલ મં-
ગાવશે તેની ખાસેથી પોસ્ટેજ ખર્ચ લીધામાં આવશે નહીં.
મેહતા જમનાદાસ ભગવાનદાસ કુલેશ્વર મુંજઈ.

ॐ नरैर्घन्धरसत्मा.

तपेत्तये नाटक.

गुलबन्धरशाह अजन्तरनगरका आदरशाह.
 बख्तर गुलबन्धरशाहका
 गुलबन्धरशाह पीसरे गुलबन्धरशाह.
 घन्धर शेहेनशाह परस्तान.
 सज्जदपरी परयोद्री अदसर व भाग्यशुके गुलबन्धर.
 पुषराजपरी
 नीलमपरी } सत्ताये घन्धरकी रक्षासे व मुगलानीये.
 बालपरी
 साखदेव
 डालादेव } इरमापरदारे राज घन्धर.
 योजदाश-ननुमी-भवास-हरपारी-रघियत-वजयेरा.

मुकाम-अजन्तरनगर-संगलदीप-परस्तान.

छतलाये नदरी-ये नाटक सने पददुष्टे रपमे डायरेके
 मुताब्बीक रज्जुस्तर डिया हये. छसलीये छसका डोछली प्याप
 जिरु हईमें या गुलराती हईमें मेहेला नमनादानसत्मावा.
 नहासकी डपनीकी रज्जुवायेर डीसीने छापना नहीं.

ખાબ પહેલા-પરદા પહેલા તખ્તગાહ.

(સિંખલાઈ દેના મોઝદુખ બચઠે હુવે વહારો, અમીરો, અહલે
કારોકા મઝે રામીશાગરોકે ઓર નેદાકરના ચોખદારકા આ-
મદે શાહી.)

મુસદ્દસ.

ચોખદાર—આમદ હય ખાસોઆમમેંગુલઝારશાહકી.

આમદ-હયબસદ શોકતો હશમત પનાહકી.

કયા શાને તલમ્મુલ હયઉસ આલીબ્નહકી.

જી નત દોચંદ ક્યું ન હો ઈસ ખારગાહકી.

ફીર ક્યું અહુ ન હોવે સભી ખ્યારો બરઆબ.

હય આમદે “હરીફ” રહે નામદાર આબ.

नई छन्दरसत्मा .

(3)

(गाना गुलनरशाह का जर्जरी मूर दरबार में और उठना प्यार में
ताश्मिल के दरबारीओं का खुलुस मरमाना शाह का
तपस्ते नरने गार पर और गाना रामी शिगरोने)

बेगीया आसावरी-हुमरी .

नायो नावो रान्न-तर्न .

रामी शिगरे-डायम रहे ताश्मिल तेरी सलतनत अये शाह-टेक .

गुलनरशाह हय नाम तेरा अय रहे आलम ;

सर सज्जर रहे आगे नलम्बुल तेरा हरदम-डायम .

अप्ल अम के नीत तेरा नयुं मेहरे मुनव्वर ;

नरी रहे अये अदलो सभायत तेरी फुशतर-डा० .

दीन रात रहे शाह तुम शाह असद ईकराम ;

अप हय "हरी इका" येही अपस आपेरी इलाम-डा० .

(दिलगीर होना शाह का न होने से दरबंद के और दोग्या करना न-
नाये प्यारी मे वास्ते वारेसे तप के :)

पीलु-गलल .

झिराता हय हमें कहां कहां-तर्न .

शाह-छलाही शुक्र हय अलहद तेरा अय पाले के परवर ;

तेरे अहसान की गहड़ी हय लारी मेरी गरदन पर-छन .

तुने अजन आभते अहे तरसे मुनकु परवरीश करके ;

दिया इतना दीगर आला करमसे तेरे अय हावर-छन

इलसे तेरे हय मौनुद सज्ज दुष्ट या फुदावांदा ;

(४)

तोहृदये दिलकोशा .

उक्ति

चले अके शायदा हुंसायल ओलदीसे येनायतकर-छं
तु हे इरलंद अके भुशदि अही हय अपारजु मेरी;
नहि कोई दुसरा वारेस के अयछे एस हकुमतपर-छं
मेरी आंओंकु हंडक हो अे देपुं मंगे हयातीमें;
नीकालुं हसरतें सारी मंगे दीलकी शाह होहोकर-छं
पुदाया हय तुने रोशन अे आलेऊपर गुजरती हये;
नही दुदरतसे तेरे दुरगर अे उमीद लावे पर-छं
(मुभातीअ होना तरङ्ग वलरके और कहेना वास्ते लाने ननुमीके)
वलरअप नुदतर न कर पुला ला तुं ननुमी कु;
“हरीद” उस्से मुकदरका मंगे पुछु हाल सय यकसर-छं
(अना ननुमीका इअइ शाहके और आदाअ जन कर जेउ रहेना .
दिर कहेना शाहने वास्ते दर्यात हस्व हालके.)

अहन्स-भसनवी.

नकर लालदेव-तर्क

शाह-

हुनरवर तुअप गौर कर नुदतर, अता हाल सयसय अे होसरअसर .
मेरेअअ दिलका हो मरहम अगर, लगादेता तस्कीन पावे अगर .
अयां कर जेजुअी नरा सौअ कर, हो राहत मेरे दिलकु कुछतो मगर .
(अयेछ नना ननुमीने तसलीम करके और देअना
अपनी किताअमें और झेंडना डुररे
दिर अर्क करना शाहसे दस्तअस्ता होके)

नर्घ छन्दर सत्ता.

(५)

आसावरी-मसनवी.

महाराज कीले-तर्क.

नन्नुमी-

हो सुतवले हूँ छिस तस दु अये ननाय, सुनो हाव सारा अये ही साय.

मंये हो अहरे तशवीश में गोत नन, नीका लाहुं अन मोल अये नोरतन.

मुकदूर मे हये आपे अये पीसर, अये नाथत करेगा ओर अन्नुदतर.

हो आसा नी जुजी में ओ अश सधर, लसे हो शरमावे रामसो डमर.

बले छिस्में घोडा हय अय शाह अये ड, हो जारा जरस डा आ शाह न्हाने ड.

हो आश ड परी छिस दु देन यगी, गमोर मडसद दीवी अपने जर लायगी.

जयांवार आ हवाल सारा डहा, "हरी ड" छिस्में सुतल ड नहीं शंकरा.

(हुजारा दीलगीर होना शाह का हाव सुनके नन्नुमीसे
ओर नना, नन्नुमीने आहाल जन्न कर.)

अरहन्स-मरसीया.

हाये हाये-पीसर-तर्क.

शाह-

पुछायो अये डये साहये नेरो सीतम, जुशीका सुना मुन्हाती स्पे अगेम.

लगर पर मेरे अज अये पुना नजम, हाय अइ सोस गम वाय अइ सोस गम.

रन्न पर मेरा लहुं तेरे पुछा, मेरे हागे दील दु तु करे न्नुहा.

"हरी ड" आर न्नु हये मेरी अये सदा, हो अये आइत न्नुहा हो अये आइत न्नुहा.

(आना ज्वांस का पुश जेजरी सुनाने के

लीये.)

मुअम्मस.

पेवारा-हो शाह दीलसे अअअय शाहनशाहेनामवर,
 हुकने अता डीया हुये न्ने जेगमकु अंक पीसर,
 माहताब ३ हुये नेक ओ शाहब्बदा जज्जवर,
 उर दुर दीलसे गम सजीअय शाहे पेुश सयर,
 दरगाहे हुकमे शुक्र करो अअज जुकाके सर.
 (जुशी होना शाह व दरबारीओंका और शुक्र करना प्यारे
 तख्यालाका सत्तोने.)

परब - डालींगडा.

उर कर कर-तर्ज.

सअ-शुक्र हुये हश्शान तेरा अय डीरतार,
 जरगार्थ उमीह हुमारी अहसां हुय तेरा प्यार-शुक्र.
 मवला तु सरतान दीनो न्हांका,
 पालेक परवर सजका तु दुलका हुय मुज्जतार-शुक्र.
 तेरे सीवा डौन हुय हुडीमे मुतलक.
 दरहे दीलका दरमां तु साहेज सरन्नहार-शुक्र.
 इगल हुवा हमपर तेराअय करीम,
 ताजअे हरमां तेरा हुय "हरीइ" हरभार-शुक्र.

आज पेहेला-परदा दुसरा (रास्ता.)
 (आनारेआयाका जुशवडती करतेहुवे शाहके ननहीक न्नेनेको

નઈ ઈન્દર સાભા.

(૭)

બરાબ્રે ઈનિઆમકે.)

બહેલા-કાહારવા.

સાડે ત્રીન પૈસે-તર્જ.

સાબ-આવો ચારો ખુશીકી ખુબ ધુમ મચાવો,
ખુબ ધુમ મચાવો ખુબ ધુમ મચાવો-આવો.
પહેલા-લડકા પચેદા હુવા હય શાહકે વહાં ખુશર,
દુસરા-સારે શેહરમેં ખુશવકતીકી શોહરત હય હરસુ-આ.
ત્રીસરા-શાહને અયેસી મુનાદી ફેરી અયશ કરો સારે,
બે કુછ હો દરકાર બસકો આવે પાસ હમારે-આ.
પહેલા-અલો તબતો બનકર ચારો લે આવે કુછઠર,
દુસરા-ખાવેં પીવેં મળે ઉઝાવે ઈસ્તે કયા ખેહતર-આ.
ત્રીસરા-અયશો તરબમેં જસર કશંગા મંગે અપનીઝોફા.
પહેલા-રંગ રાગમેં મચા રહુંગા મચેં તો દીનો રાત-આવો.
દુસરા-મારે ખુશીકે ફૂલ ગયા હું ચલના હય દુશવાર.
ત્રીસરા-ઉઠાલો મુઝંકુ ખાહેપર હું "હરીફકા" દીલદાર-આ.

બાબ પહેલા-પરદા ત્રીસરા.

બાગ.

(દિખલાઈ દેના બાગબાંકા ફૂલ ચુન્તે હુવે
આના શાહબદે ગુલશામકા ઈરશાદ
કરના બાગબાંકુ વાસ્તે સેબકે.)

पीसु-लावनी.

(खगडी रंगत.)

गुलशाम-युनके कलीयां लाहे जागजां प्यारी प्यारी कुलोंकी,

सेन पलंगपर पीछाहे मुनकु सारी कुलोंकी.

छस्में मेरा गुलशाम हुये और पीछर मेरा शाह गुलनर,

मुन आलुन्पे-मेहेरजां हुयगा हमेशां ओ सरदार.

तुरा पनाहे कुलोंका और पहेनाहे कुलोंका हार,

लुस्की जुसे-मोअतर हेमाग हो गम होवे इरार.

तरेह तरेहकी यीनें पना दीपलाहे जहारी कुलोंकी-से.

(हस्तजस्ता हो अर्क डरना जागजांका शाह नहे से.)

मनदुर — तर्क.

प्यागप्या-

आरास्ता कर रणमा हय साहेज पलंग आपेडा दरगुलनर,
 कुलोंसे सारा सन्न हं देओ छिठी हरसु मेह डार-
 डीसम डीसमके गुलदस्ते ओर हय अेलो तुरा तैआर,
 रहो शाहमां-हमेशा तुम अय मेरे शाहके दीलदार-
 "हरीइ" अज आराम करो हय सेन सवारी कुलों डी-सेन.
 (नना प्यागप्यांका आदाज जन कर पुश होना शाह नदेडा
 देज कर जाओ छोडेहु.)

पेहाग-जानल.

गयरत न आछे-तर्न

गुलशाम-शुकरे पुहाके छिन दीनो गम दीलसे दुर हुये;
 दूरते पुशीका दीलमे अन्नयेज ऋहुर हय-शुकरे.
 डोठा यमनंमे रशके दहे डोहे तुर हये;
 आदर पलंगपे अयसी बीछा गोया नुर हुये-शुकरे.
 अजतो "हरीइ" राहमे लुशां वदुर हये;
 सो रहु नके नीन्दसे आंजेली सुर हये-शुकरे.
 (आराम करमाना शाह नदेडा छपर घटपर आना परीडा
 तजतपर जय कर सयर करते हुवे जागमें ओर
 देज कर शाह नदेहु जे करार होना.)

लअेरवी-हुमरी.

छोरी जामन डी-तर्न.

(१०)

तोहूइये दील डोशा.

उई

सुज्जपरी - सोने छिलइत सज तनमन मेरा नखाने लगी;
हुस्न जशर डया डरेजे न्न हय इहू मेरी छलराने लगी-सो.
जुजीये गुलइ दील में जस गछे वस्ल जीना तरसाने लगी-सो.
“हरीइ” दील से लुस्म से मेरे ता जो तवां सज नने लगी-सो.

(ननहीइ न्नके.)

गुला पीलु - गनल.

हुरोंके होश — तर्ज.

परी - डया जुज नो नवान ये न्नेशे राजाज में,
सोया हय जेजजर जसा अतरो गुलाज में.
नुलइं मौंजमजरी हय परेशा ज अयेने नान;
देजेसे लुस्के दील हय पडा पेयो ताज में.
अंगुस्तरी नीशानी में अपनी दे न्नीती हुं,
तसलीम हय “हरीइ” तुम्हारी ननाज में.
(नना सज्जपरीका शाहनदेहु अंगुशतरी पहेनाके व
हाथोंहु जोसा देकर.)

ज्याज पहेला - परदा न्योथा. (नंगल.)
(वास्ते सज्जेरके अनारान्न छन्दरजा और अहा करना हम्हे जुहा)

पहाडी जींजोटी - जन्नरा.

हुई सुज्जो नी डल — तर्ज.

छंदर - मावेहुल मुल्ल लाजे नला, जे अयेज हये तुहुत आला.

લાયેક હમ્મ કે જેશક સુજાં, જલ્લાકે મુતલક રહ્યાં, હ
તેરી નત હયે અફ્નલો આલા — જે અયેજ.

અરશો કુરસી લો હોક લમકા, હુરોગીલમાં કુસુરો નઅમકા-હ
મુખ્તાર તુફી શાહેવાલા — જે અયેજ.
તેરી કુદરત હયે ચક્રતાર્થ, શેહનશાહકુ જક્ષે ગદાર્થ, હ
જક્ષે ગદાકુ રૂતબા ડુંબાલા — જે અયેજ.
પરખતકુ કરે પલમેં રાર્થ, સમન્દરકુ બનાવે ખાર્થ, હ
તુ કાદેર કુદરત વાલા — જે અયેજ.
તેરા બુલ્લા હયે સંગો ગૌહરમેં, તેરા નુરહય શામ્સો કમરમેં, હ
ઓતરકુ હયે હસકા ઉભલા — જે અયેજ.
ક્યા ગદા ઓ ક્યા તાનદારે, મોહતાન તેરે હયે સારે, હ
કુલ નહાંકા પાલનવાલા — જે અયેજ.

(੧੨) ਤੋਹੜਐ ਦੀਲ ਡੋਸ਼ਾ. ਤਿੰਨ
ਹੁੰਮੁ ਡੀਲਸੇ ਯਯਾਂ ਹੋ ਤੇਰੀ, ਹੈ ਅਭਲ ਯਹਾਂ ਤਭ ਮੇਰੀ, ਭ
ਹਯੇ "ਹਰੀਝ" ਤੇਰਾ ਮਤ ਵਾਲਾ — ਯੇ ਅਯੋਯ.
 (ਘਅਛੁ ਤਅਰੀਝ ਭਰਨਾ ਯੁਛੁ ਡੀ.)

ਪੀਲੁ-ਅਯਯਾਤ.

ਰਾਨੁ ਹੁੰ ਮੰਝੇ ਡੀ ਮਝਾ ਔਰ ਓਨ੍ਹਰ ਮੇਰਾ ਨਾਮ,
ਯੀਨ ਪਰੀਯੋਂ ਡੇ ਦੀ ਛੁਡੇ ਨਹੀਂ ਮੁਝੇਹੁ ਆਰਾਮ.
ਸੁਨੋਰੇ ਮੇਰੇ ਦੇਵਰੇ ਦੀਲ ਡੋ ਨਹੀਂ ਭਰਾਰ,
 (ਹਾਨੇਰ ਹੋਨਾ ਵਾਲੇ ਦੇਵ ਔਰ ਭਾਲੇ ਦੇਵ ਡਾ
 ਡੇਝੜ ਰਾਨੁ ਡੇ ਮੋਅਛੁ ਯਯੇ ਰਹੇਨਾ.)
ਯਲਦੀ ਮੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਸਾਭਾ ਭਰੋ ਤੈ ਯਾਰ.
ਤਯੋਤ ਯੀ ਛਾਬੋ ਯਗਮਗਾ ਯਲਦੀ ਸੇ ਓਸ ਆਨ,
ਮੁਝ ਡੁ ਸਾਯ ਯਰ ਯਯੇ ਛਨਾ ਮਹੁੜੀ ਲੁਡੇ ਫਰਮਯਾਨ.
ਮੇਰਾ ਸੰਗ ਯਲਦੀ ਪਮੇਂ ਮੁਲ ਡੋਂ ਮੁਲ ਡੋਂ ਰਾਨ,
ਭ ਮੇਰਾ ਹਯੇ ਯਾਹੁਤਾ ਯਲਸਾ ਦੇਯੁੰ ਆਨ.
ਵਾਬੋ ਪਰੀਯੋਂ ਡੋ ਮੇਰੀ ਯਲਦੀ ਯਨ ਭਰ ਯਾਂ,
ਯਾਰੀ ਯਾਰੀ ਆਨ ਭਰ ਮੁਝ ਰਾ ਭਰੇ ਵਯਾਂ.
 (ਅਨਾ ਓਨ੍ਹਰ ਡਾ ਸਾਥ ਦੇਵੋਂ ਡੇ)

ਯਾਯ ਪਹੇਲਾ-ਪਰਫਾ ਪਾਂਧਵਾ. ਫਰਯਾਰ.

(ਧੀਯਲਾਓ ਦੇਨਾ ਫਰਯਾਰੀਯੋਂ ਡਾ ਮੰਝੇ ਦੇਵੋ ਯੋਯ ਫਾਰੋਂ ਡਾ ਓਨ੍ਹਰ ਡੀ
 ਆਮਛੁ ਗਾਏ ਹੁਯੇ)

ઝીંઝોટી-ગુલબ.

કરકે તન્હા મુનેહુ અયે દોસ્તો—તર્ક.

સલામેં દોસ્તોં ઈંદરકી આમદ આમદ હુએ;
 પરી નમાલોંકે અફસરકી આમદ આમદ હુએ—સલામેં-
 ખુશીસે યે યે લાભ મહુએ સુરતે બુલબુલ;
 અબ ઈસચમનમેં શુલેતરકી આમદ આમદ હુએ—સા
 ફરોગે હુસ્નસે આંખોંકો અબ કરો રૌશન;
 અમીપે મેહરે મુનવ્વરકી આમદ આમદ હુએ—સલામેં.
 (આના ઈંદરકા લીબાસે નરીન પહેને હુબે

(१४)

तोहइअे दीलडोशा

उई

औरजयेठना तज्जपर सर जुडाना दरजारी-

योङा जराअे तसलीमडे जजद आभद

जाना पुजरानपरीडी.)

डाई — गलत-

महुईले रानमे पुजरानपरी आती हुअे;

सारे माअशुकोङी सरतानपरी आती हुये-म

लुस्का साया नडली ज्वाजमे देभा होगा;

आदमीनदमे ओआनपरी आती हुये-महु

दौलते हुस्नसे हो नयगा आलम माअमुर;

उरने एसजलममे अजरानपरी आती हुये-म

(आना पुजरानपरीडा सलामे जाते हुये और तसलीम

करना छन्दको.)

लुसा पीलु-गलत-

पुजरानपरी-

गातीहुं मअे और नाय सदा डाम हुये मेरा;

आडाडमे पुजरानपरी नाम हुअे मेरा-गाती.

इहेसे मेरे कोई नीकलने नही पाता;

एस गुलशने आलममे जीछा दाम हुये मेरा-गा

मअे लाजेडी हो लाजेडी परवा नही रजेती;

डाइङा जलना अल छनआभ हुये मेरा-गाती.

उहेतेहुये लहांमे लसे छनसां गुलो सुम्बुल;

નઈ ઈન્દરસભા.

(૧૫)

વો રૂખ હજે વો ગેસુજે સીયાહ કાંમ હયે મેરા-ગા.
જદ મસ્ત મુઢેહ દેખ કે હોતી હજે ખુદાઈ;
માઝમુર મંજે હુસ્નસે કયા નમ હજે મેરા-ગાતી.
કરતી હું દીલો નંસે મંજે રાનકી પરસ્તીસ;
કહેતે હયે જીસે કુદૂ ઓ ઈસ્લામ હજે મેરા-ગાતી.
(ખુશ હોના ઈન્દર કા ઓર દરજવાસ્ત કરના ગાને કે લીયે)

ખંનરા.

હુઈ સુખહો નીકલ-તર્જ.

કયસે કયસે જવાં માહપારા, ગયે છોડ જહાંકા પસારા;
જડે જડે શહેનશાહ જાલી, ગયે ઓળી હાથલે ખાલી, જી
કયા સીકંદરો જમ દારા- ગયે છોડ.
હુવે હુવે પેદેલવાં ને નામી, રસ્તમો ઓ શામગીરાંમી, જી
ઉઠા કબને ઉનકો દે મારા- ગયે છોડ.
પુરે પુરે થે ઈશકમે કાયેક, ફરહાદ ઓ મનુશાયેક, જી
કોહો દસ્ત થે જીનસે આવારા- ગયે છોડ.
અછે અછે તજીજો હકીમાં, નલી નુસ ફલાતુ લુકમાં, જી
આગે અનજકે ના ચલા ચારા- ગયે છોડ.
કીયે કીયે હબ્બરો તસબ્બર, ખેહેઝાદવો માની મુનબ્બર, જી
શીકલ મોતસે હોના ગવારા- ગયે છોડ.
ગયે ગયે ઓ ગુલર રંગીલે, ખુબી તરે સરાપારસીલે, જી
મેહજબીં ફીસુંગર નબ્બરા- ગયે છોડ.

(१६)

तोहूइयेहीलकोशा.

उई

रहे रहे बने राख रत्नमें, आजिर गये वो मुल्के जकामे, ल
हये "हरीइ" तु जेस हारा - गये छोड.

(तामरीइ डरना छन्दरने पुजरान परीडी
और दग्गवास्त डरना नीलमपरीडी.)

पशव डालींगडा-हुमरी.

छन्दर-

पुजरी आया नाथ के गाके, पहेलु में मेरे जयेछ तु आके.

पुशहु छ तुनसे महदीलसारी, अज हये नीलमपरीडी जारी. पु-

(आमद गाना नीलमपरीडी.)

गुला-गलल.

सलामें आमद नीलमपरी हये, सरसर ओ नन्न डतसे लरी हये-स०

सीतारों की अपक नती हयें आजे, ओउस्के जरमें मलजु सेनरी हये-स०

गलल गाना हये और उस्का यमकना, कलीने करा कली बो मुशतरी हये-स०

नदेजा हो गाना यअये सा कीसीने, जला हये सेहेर हये नहुगरी हये-स०

(आना नीलमपरीडा सलामें गाते हुवे और तस्लीम

डरना छन्दरको.)

गुलापीलु-गलल.

नीलमपरी-हुरोंके होश उडते हये उडने की शानपर;

नीलमपरी हये नाम मेरा आसमानपर - हुरोंके.

अल्लाह के डरमसे नमानेमें हये उइल;

कुडता हये सर इलकका मेरे आसमानपर-हु०

नर्छ ईन्दरसत्ता.

(१७)

छिनसांकी ज्या ह्ये अस्तके पुतला ह्ये जाडका;
 लन जेल नते ह्ये तेरी जिलइतमें ननपर-हुरोंके.
 नीलमझी युमयाटके आंजोपे रजते ह्ये;
 शोहरा ह्ये मेरा न्नीहरीयोकी दुकानपर-हुरोंके.
 छितै नही ह्ये मेरी ननकतपे कीसे होश;
 रजते ह्ये दुल हाथ गुलीसतांमे डानपर-हुरोंके.
 न्नेहरा मेरे ज्यालमे घुन्ती ह्ये सरसदा;
 भरते ह्ये तानसेन तराने कीतानपर-हुरोंके.
 रजुश होना ईन्दरका घरबज्यास्त करना औरगानेकेलीये)

जंनरा.

हुँ सुज्जे नीकल-तर्न.

नीलमपरी-

लसयेनमे ईश्वर समावे, सो तरेहु की घुम मयावे;
 हर शम्मेमें ईश्वर जपा ह्ये, कंही नहैर कंही छुपा ह्ये, ल
 लघर होजो छिहर ननर आवे- सो तरेह.
 हो कीरुमका ईश्वर ह्ये नननो, पाड ईश्वर हु की की मानो, ल
 और मेनल अये श भनावे- सो तरेह.
 मशहुर मसल ह्ये कीसीसे, गर ईश्वर लगे मेंडकीसे, ल
 पदमनी न मनकी लावे- सो तरेह.
 लस जशरपे छिसका साया ह्ये, उनी येअेन नचोपाया ह्ये, ल
 जे शुमार रंन जेठावे- सो तरेह.

(१८)

तोहू देखे छिलडोशा.

छिड़

जुल जुलती गुलपे दीहा हूँ, परवाना शमनपे सदा हूँ,
कुरजान नपसडो नलावे - सो तरेह.

सये छिड़ हूँ यकता हुनरमें, तासीर करे पथरमें, ल
पानी कर छिसडो जहावे - सो तरेह.

छिड़ करत हूँ छिनीनो वाही, भालो हुस्नडी लभेत जाही,
ये "हरी के" हीलडी सुनावे - सो तरेह.

एता अरी के करना छिन्नरने नीलमपरीडी और घर के वास्त
करना लालपरीडी.)

लाला - हुमरी.

छिन्नर -

दीजा येडुडी तु करतज सारे, पहेलुमे अजज येह हुमारे-दि.
जिया सलामे तुने नाम, अज हूँ लालपरीडा जाम-दीजा.

(आमद गाना लालपरीडी.)

देस - गलल.

सलामे लालपरीडी सचारी आती हूँ,
नमाने रंग अज छिन्नरडी प्यारी आती हूँ - सलामे.

शकुं मे आयेगा ठुमट नज्जर सीतारोंका,
पेहनके सुर्जची पोशाक लारी आती हूँ - सलामे.

हसीन जनमके शाहीसे जील पडेगे तमाम,
गुलोंके वास्ते जाहे जहारी आती हूँ - सलामे.

(बाना लालपरीडा सलामे गाते हुये और तसलीम करना छिन्नरके.)

बालापीलु-गनल.

बालपरी-

छनसांझ काम हुस्नपे मेरे तभाम हुये,
 नेडा हुये सुर्ज बालपरी मेरा नाम हुये-छनसांझ.
 याकुत नर जरीह हुये सरकारका मेरे;
 नौकर अकीक बाल जहजशा गुलाम हुये-छनसांझ.
 आशकु कुल करती हुं अजरकी तेगसे;
 दीन रात मुनको जुन जहानसे काम हुये-छनसांझ.
 पीशाऊ मेरी सुर्ज हुये मुजडा हुये यांछसा;
 देजो शकुं मे रातको भाह तभाम हुये-छनसांझ.
 सोजीपे मेरे हुते हुये मुरगे यमन हुलाल;
 हर गुलकी नुस्त जागे नहामे हुरांम हुये-छनसांझ.
 मीररीज मुनसे होता हुये हरदम न्ने पुजपु;
 उरता लहु लगाई शही दोंमे नाम हुये-छनसांझ.
 रंजुश होना छन्दरका घरज्यास्त करना औरगानेकीने

जंनरा.

हुई सुज्जे नी कल-तर्न.

बालपरी-

भनमोहन करे धोंगाना, कही पनघट क्येसे ननना;
 कहे सोजीयनसे पनहारी, यलो पनघट भीलकर सारी, क
 नीर नीरमल तरकर लाना-कही.

(૨૫)

તોહુડુંએ દિલ જોશ

બીફી

નારી નીકસી અપને ઘરસે, તન સજ ઘેનકર ને વરસે, જ
પહેન પાતલ અંગ સોહાના- કહો.

સીસા ઘડા હાથિમેં ઝારી, ચેલી હુમકત હુમકત પ્યારી, જ
ન્યું ચેલે હાથી મસનાના- કહો.

ગોરી પતલી હમર લગેકાવે, નયસે મસ્ત નાગન મયેલાવે,
દેખ આશક હુવા હુએ દીવાના- કહો.

જા કુવેપે ચંચાલ ઠારી, નલ તરન લગી મતવારી, જ
સજ સાગ્રીયાં ગાવે ગાના- કહો.

કહે સુંદરસે પીયુ પ્યારા, તેરી અઘાને મુનકો મારા, જ
તુ શમશ મંએ હું પરવાના- કહો.

જોલી મોહનસે મતવાલી, ચેલ સરક ન ડુંગી ગાલી, જ
મત "હરીકે" હમકો સતાના- કહો.

૮ તાઅરીફ કરના ઈન્દરને લાલપરીકી ઓર ઘર-

જ્યાસ્ત કરના સજ્જ પરીકી- ૭

પીલુ-હુમરી.

ઈન્દર-

ઠારીરાત મનેહમે સારી, જએહ મેરે પહેલુમેં પ્યારી-ઠારી.
જહોત લડાઈ તુનેબન, અજ હએ સજ્જ પરીકા ધ્યાન-ઠારી.

૮ આમદ ગાના સજ્જ પરીકી- ૭

બોહાગ-ગજલ.

આતી નયે અંદાનસે અજ સજ્જ પરી હએ;

नहीं छन्दर सत्ता.

(२१)

सज सुर्ज हुये पर सज्ज हुये पोशाक लरी हुये आती.
झीरोन छिसे छेज के जा नता हुये हीरा;
ये हरे मे नर भुई से सीवा नुल्यगरी हुये - आती.
नेवर की हुये कथा शान ये हरे से जहन पर;
ये क शान हुये नानु हरे संगुड़ी से लरी हुये - आती.
ए जाना सज्ज परी का सत्ता मे गाते हुये और तस सीम

करना छन्दर की.

ठाला-गनल.

सज्ज परी - भाय भुर हुं शीजी से सरारत से लरी हुं;
घानी मेरी पोशाक हुये में सज्ज परी हुं - भाय भुर.
क्या असल हुये सज्ज की मेरी हुस्न के आगे;
झीरोने से पुश रंग नर्मर दसे जरी हुं - भाय भुर.
जे लेती हुं हील आंज झीरी शितों से भी लाकर;
छिनसां हुये जला कथा में नही लन से उरी हुं - भाय भुर.
शीखला हुये ललुका हुये गनल हुये मेरा गुस्ता;
नलनन से परी नद ने मंजे गर्म नरी हुं - भाय भुर.
लन्ता न रजेगा मुनेहु सुन लेगा ने रान;
शहे नद से गुलझंमड़ी सुरत पे मरी हुं - भाय भुर.
पोशमन मंजे परवाना हुं वो सर्व मंजे कुमरी;
वो गुल हुये नहां मे मंजे नसी मे सहरी हुं - भाय भुर.
ए आराभ करना छन्दर का और छेजना सज्ज परी ने नन्ही ह नद
अनद कहे ना छे मरे हसा.

(૨૨)

તોહુએ દિલકોશ

ઉર્ફે

ઠાલા-પીલુ.

રાન્નજીતી સો ગએ દીઆ ન કુછ ઈનઆમ.
નતી હું મંએ જાગમે ચહાં મેરા કયાકામ.
તે નના સજ્જપરીને કાલેદેવકો જોલાકરે)

જાજ પહેલા - પરદા છઠ્ઠા.

રાસ્તા.

તે આના સજ્જપરીકા કાલેદેવકો લીએ હુવે.)

ઠાલા-પીલુ.

સજ્જપરી - સુનરે કાલે દેવરે તુ મેરી એક જાત,
આતીથી રાન્નકે ઘર આનકી મએ રાત.
રાહેઝાદા ચક જાંમપર સોતાથા નાઘાન,
નેજન ઊસકા દેખકર નીકલી મેરી નન.
ઊતરી અપને તબતસે તીર કલેને જાએ,
સોતાથા આ જો જગર હાથ પાણિ ફેઅલાએ.
સુરત ઊસકી દેખકર દીલસે ગયા કરાર,
મુંહપર મુંહ મંએને રેજા કીયા જુજસા પ્યાર.
દીલ મેરા લગતા નહી મહફીલકે દરમ્યાન;
કાલેજ મેરા હએ યાહાં વહાં હએ મેરી નન.
ઊસકુ ગર તુ લાવે ઊઠા કર નલદી ચાર,
લોંજી મએ હો નજીંગી તેરી જો તકરાર.

नहीं छेन्नरसत्ता.

(२३)

(पता पूछना कालेदेवने सज्जपरीसे)

भनकुर-तर्न.

कालादेव- घरमे रान्नेडे हुये तु सज्जपरीयोङ्गी सरदार,
तुनसे कर सकता नही हरगेल भये छेन्नर.
तेरी जातेर हुये भुनेह सज्जसे यांहां सेवा,
पता जता भयशुक्का जावुं अत्नी गिहा.

(पता जताना सज्जपरीने देवकी)

भनकुर-तर्न.

सज्जपरी- न्य तु संगलदीपसे सज्जतर नगरमे हूं,
सीता हुये येऊ भाहेरे लाल महेल पर चहुं.
छल्ला में देआई हूं अपना गिसे नीशांन,
सज्जनगुंकी आजासे तु गिसे कुपसे छान.
(नना कालेदेवका शाहून्नेडी लानेके वास्ते और
सज्जपरीजानना जागमे)

जाज पहैला- परहा सातवां.

जाज.

(ले आना कालेदेवका शाहून्नेडी पलंगपर सोखे
जुवे और उड़ेना सज्जपरीसे)

जभांये.

कालादेव- लाया शाहून्नेडी भये नडे हींदुस्तान,

તુ અપને માઅશુકકો સજ્જપરી પએછાન.
 (નના કલેદેવકા ઔર કહેના સજ્જપરીકા ખુશ હોકર)

મનકુર-તર્ક.

સજ્જપરી-યેહી શાહનઘા મેરા એહી હએમેરી નન,
 એ મેરા દીલદાર હએ ઈસપર મએ કુરજાન.

(શાહનઘાકા શાના પકડકર હીલાના)

સોતે હો ક્યા બે બબર છોડ કે ઘરજાર,

આંબે ખોલો લાડલે નીન્સે હો કુશયાર.

(છુપનના સજ્જપરીકા શાહનઘેકો ભગાકર ઔર ઉઠેના

શાહનઘેકા ઘભરાકર કહેના આલમે હયેરતમે

પલંગપર ખએઠે હુવે.)

नर्छि छन्दरसला-

(२५)

मनकुर-तर्क.

गुलझाम-जीहा मेरा क्या हुआ छुराजीघर भङ्गा,
सोचाया भञ्जे कीस नगे आया हुं उह्वां.
नाओ मेरे लोग हुये नाओ मेरी न्न,
प्याज भञ्जे हुं दैजता नगरहा हुं यां.
(उतरना शाहून्देका पलंगसे खीर उहेना आ-
लमे गिल्ले रारमे.)

लखेरवी-गलल.

गुलझाम-घरसे यहाँ कोन जुहाई लीयेलाया मुनकी;
कीस सीतभगारने सोतेसे नगाया मुनकी.
हुकने क्या प्याज परेशाये दीजाया मुनकी;
ननर आता हुये न खपना न पराया मुनकी.
नींदसे आंज कीसीकी न जुली कोठे पर;
गिहडे मुल्ले न युंगलसे छुटाया मुनकी.
हुयेई सद हुयेई कीसीने न जजरली मेरी;
क्या अन्नने मेरे हीलजी लुलाया मुनकी.
तादमे भर्ग आज छिमीद रेहा छिडी नही;
कीस जलामे मेरे अल्लाहा ईसाया मुनकी.
(सुतहैयुर होना शाहून्देका.)

(૨૬)

તોફાને દિલકોશ
જાણ પહેલા-પરદા આઢવાં.
મેહલ.

ઉર્ફી

(શાહનંદના ચૌતરડું દેખકર કહેના.)

જેહાણ-કુમરી.

ગુલશામ- મુનેહ કીન ઘરસે લાયા ચાંદાં,
જતાવી કોઈ ફર્યે એ કીસકા મકાં- મુનેહ.
સજા જીછડે કોઈ સંગ ન સાથી,
અનળનેકો અપને મંચે પાવું કહાં- મુનેહ.
દીલકા કીસકો હાલ સુનાગિં,
સરપર મેરે જાપ ન માં- મુનેહ.

(આના સજાપરીકા નાનકરતે ફરે ગુલશામકે તરડું ચીર
તાજસુજ કરના ગુલશામકા ગિસે દેખકર.)

ગલા-પીલુ.

સજ્જપરી-દેજો તુમ મેરી તરફે ઘરકા મત લો નામ;
 લોંડી મુનકો નનકર કરો યહાં આરામ.
 ને હોના થા સો હુવા નનકો જસ ખચેર;
 ચેલો ફીરો ખાવ પીવો કરો જાગફી સચેર.
 ખતલાવો અખ હસજો નસખચોર તુમ અપના નામ,
 રહેતે હો કીસ કોમમે હયેગા કુંહાં સુકામ.
 ગુલકામ-ખીલવતમે રહેતા હું મંચે ચોર અયેશ હચે મેરા કામ;
 શાહનદા હું ફીંદકા નામ મેરા ગુલકામ.
 તુ ચોરત કીસ કોમકી હચે અપના નામ ખતા;
 એ દોનો શાનોપર તેરે નીકલા હચે ચી ક્યા.
 સજ્જપરી-કોમકી હુંગી મંચે પરી સખત નતુ હયેવાન;
 એ દોનો પર હયે મેરે અચ મુરોજ નાદાન.
 રહેતી હું મંચે કાફમે સજ્જપરી હચે નામ;
 રાન્ન ઈન્દર કે વહાં નાયે મેરા હચે કામ.
 ગુલકામ-નલદી એ ખતલા મુનેહ દીલકો હચે વસવાસ;
 મેરા આના કીસ તરફ હુવા હચે તેરે પાસ.
 સજ્જપરી-તુનપર મંચે આશક હુઈ ચેલતે ચેલતે રાહ;
 બિદા મંગાયા યાંહાં તુનેહ લેનકે દેવ સીઆહ.
 પદ્મરાના ગુલકામકા દેવકા નામ સુનકર ચોર
 મનાના સજ્જપરીકા બિસકો.

તને રવી - મસતબી.

સબ્બપરી - સરપે આંખોં પે ફલેને પે બીઠાવું તુનકો;
 આ મેરે પાસ ગલેસે મંચે લગાવું તુનકો.
 દીલોન્નસે મુનેહ લાતી હય અદાએ તેરી;
 પાસ લા ચાંદસા મુંહ લુ મંચે જલાએ તેરી.
 લેટ પહેલુ મેં મેરે ઘરકું મંચે આબાદ કરે;
 તુનકો લીપટાકે ગલે વસ્ત્રસે દીલ શાદ કરે.
 ગુલફામ - વસ્ત્રકી તેરી કસમ ઘરમે હયે જાના મુનકો;
 ન જખરદાર અલીહાથ લગાના મુનકો.
 મુનકો નાદાંન સમન દુર હો દાંના કું મંચે;
 કોમકી તુને પરી હયે તો સેઆના કું મંચે.
 જેસ્યા તુનસી ઝમાનેમે ન હોગી જનહાર;
 આપ જદનામ કુઈ મુનસે છુડાયા ઘરબાર.
 લેનકર દેવ મુનેહ ખીંચે જુલાયા તુને;
 આદમી નદકુ ફેંદેમે ફેસાયા તુને.

સબ્બપરી - કંઠગીકા હયે મનહ અયેસી મુલાકાતોમેં;
 ચીંચેલે મુનસે જધારો ન નરી જાતોંમે.
 શુક્ર અલ્લાહકા કર લડગઈ કીસ્મત તેરી;
 ચક્ર જયક મુનસી પરીકો કુઈ ઊલકેત તેરી.
 તુનકો દીવાને નહી શર્મ નરા આતી હયે;
 ખ્યાજમેલી કહી ઈનસાંકે પરી આતી હયે.

नई छन्दर सत्ता.

(२५)

देज पयेता छोगा भेरा न्ने जुना दील हीगा;
वस्स तुन हुन परीका कली हासील हीगा.
गुलझाभ- घरके छुटनेका हूओ गभ आही देगां करताहुं;
वस्सका वायदा छैस शर्तसे हां करता हुं.
सुनी छन्दरकी सत्ता मंछेने डहानीमें हूछे;
उसका अरमान भुने हुने शै न वानीमें हूछे.
खौर नलसोकाती हां हीं छेमेंली यरया हूछे;
नाये परीयोका कली मंछेने नही देजा हूछे.
साथ अपने भुनेहुले येलेके वो नलसा दीजला;
रान्न छन्दरके अजाउका तमाशा दीजला.
सघेर मंछे तेरे सजज वांझीने छेड जार करूं;
लुतेल कीर न कली वस्सका छेनकार करूं.
छिन्नलर पाससे तेरे न उहीं नवुं मंछे;
ने कहे तु छैसे ज्ञांजोसे जन्न लावुं मंछे.
सज्ज परी- अयेसी जातीका जुजांपर नही लाना अछा;
नन आईतमें नहीं मुइत ईसाना अछा.
देता छन्दरके अजाउपे अजसन्नन हूछे तु;
सज्ज जेअकल हूछे दीवाना हूछे नादान हूछे तु.
अयेसी न सखेरको छेनसान नही येलेते हूछे;
वहां भेरी नन परीनदके पर नलेते हूछे.
आईत आ नछेगी तुनपर अरे छेड आनके जीये;

आधमीन्नदडा कया काम परसतानडे जीये.
 डोठी रान्नकु जजर न्नडे लग्गा देवेगा;
 हुंड देगा वो भुनेह तुनकु नला देवेगा.
 न नलायेगा तो आइतमें ईसायेगा तुनेह;
 उयेह डरडे वो कुवे जीये अुकायेगा तुनेह.
 गुलइम- मंअे न मानुंगा न मानुंगा डली जात तेरी;
 डामडीस रोन्नडे आवेगी मुलाडत तेरी.
 जात न्ने अस्तथी मंअे अडतसे पवेछान गया;
 जाअेस र्नकारडा ननी भेरा दीलन्नन गया.
 तु डीसी देवडी जीनमतमें वहां नती हअे;
 र्स लीअे मुनको सत्तामें नही ले नती हअे.
 सज्जपरी- जात हरगेन ये नजांसे ननी डालो साहेज;
 होशमें आवी नरा मुहुहु संताली साहेज.
 देवसे मुनकु जुरा काम न्ने करना होता;
 आधमीन्नदपे डीस वासते भरना होता.
 मंअे परी होडे और अयेसेपे ईदन्नन डई;
 अेजी अीरीपे मुवे देवकु डुरजान डई.
 गुलइम- दील हरअेक शान्सडा ईंदेमें ईसाती हअे तु;
 अअे परी कयं भुनेह जातोमें डिताती हअे तु.
 सुज्जो होती हअे मेरी न्नन डोठी आनडे जीये;
 लअेरवी येनडे सुना भुनकु परसतानडे जीये

નઈ ઈન્દરસત્તા.

(૩૧)

વહાં ન લેન્નએગી તો જુસે ગુઝર ન્નવુંગા;
આપ મંએ અપના ગલા કાટકે મર ન્નવુંગા.
ગુલશામકા ખંનર નીજાલકર જુદકા ગલા કાટને ચોહના,
છીન લેના સખ્નપરીને ઉસકે હાથસે જંનરકુ ઓર
ફેંક દેના નમીનપર.)

સખ્નપરી- મુફતકી ચારખરાજ અપની નવાની તુને;
હાએ અફસોસ મેરી જાત ન માની તુને.
અજ ખીલેગા ન અજાનેસે ન માં જાપસે તુ;
શીરકે મુંહમેં મેરી ન્નન ચેલા આપસે તુ.
થક ગએ હોટ કહાંતક અરે સમન્નવું મંએ;
ચેલ અજાડા તુનેફ ઈન્દરકા દીખા લાવું મંએ.
(નના ગુલશામો સખ્નપરીકા હાથ પકડે કુવે.)

જાજ પહેલા- પરદા નબ્બાં.
નંગાલ.

(આના ગુલશામો સખ્નપરીકા હાથ પકડે કુવે.)

જાલા-પીતુ.

ગુલશામ- કીસતરફ ચેલનેપે તૈયાર મેરી ન્નન હું મંએ;
તુ પરીન્નદ હએ ચેલાક ઓર ઈન્સાન હું મંએ.
ઉકડે તુ ન્નએગી એક પલમેં પરસતાનકે જીચે;
હાથ ફેએલાકે મંએ રહે ન્નખિંગા અરમાનકે જીચે.

(३२)

तोहइअधिलडोश

छिई

झोई छिउ येलनेकी तदजीर जताई मुनकी;
पर कीसी देवके तु नौयेई लाई मुनकी.
सज्जपरी- जहकी जात नउरी होशमें आयो नननी;
न परीननदकु जेपर डे छिउयो नननी.
ताली जन्नना सज्जपरीका और नभुइ होना
हयाई तज्जका-)

थांमलो पाया मेरे तज्जका अज हातसे तुम;
छुट ननना न कहीं राहमे पर साथसे तुम.
मुनसे वां येलके झोई जात नउरना साहेज;
पीछे पीछे मेरे तुम नाये मे रहना साहेज.
गाइ और नायेके जुत सज्जकु जना दुंगी मंछे;
तुमको लेनके हरज्जोंमे छुपा दुंगी मंछे.
कीसी आइतमें अकेका अके अगार जाना नननी;
याइ रहना डे मुनेहु तुल न ननना नननी.
एजअइता सज्जपरीका छिपर तज्जके पश्चेर पडडकर गुल-
शामका लटक ननना तज्जका छिपर हवाके-)

जाज दुसरा - परदा पहुला.

हरजार.

जिनर आना छन्दरहा तज्जपर जअहे हुवे मंछे हरजरीयोई,
आना सज्जपरीका गुलकामकी लीजे हुवे और पीशीदा

करना येऊ जानु पर.)

छंद.

सज्जनपरी- संत्तामें जुलवाके मुने आपडीयाआराम,
आरै हुं मंछे द्विर यहाँ करने अपना काम.

परन-हुमरी.

मोरी अंजीया ईरऊन लागी;
ऊहां गयो थार डीधर गै सजीयां-अजीयां.
नखें ननमें दीलहार जसत हूछे;
ये अंजीयां अलमास परजीयां- अंजीयां.
देह डुडत हूये लया तरपत हूये;
प्रीत लगाके मनह हुम अजीयां-अंजीयां.

(७४)

तोहूँदेओ दीलकीशा

उई

जलजल न्नछी मंओ छिस्ताएके;
जीये सलाके मोरी पत रंजीयां- अंजीयां.
(आना लालदेवडा शोअले शिसामने छन्दरके
-शीक्षायत करना गुलदामके आनेकी-)

भसनवी.

लालदेव- महाराजकी हुक रणे शाह काम;
नछी अऊँ हुओ आन करता गुलाम.
मंओ जाताथा छिस हम येमनकी हुवा;
हुकीकत ओ छेजी के होश छिड गया.
शजर हुओ पुराना न्ने शमशाहडा;
गुजर हुओ चहा आहमी न्नहडा.
नही डरती अस्ल मेरी अकल काम;
चो छिनसान हुओ चाके माहेतभाम.
बोसे जौन लाया यहा अपने साथ;
छिसी डीऊमें कजसे भलता हुं हाथ.
(सुजातीज होना छन्दरका तरङ्ग दरजारीयोके सज्जपरी-
डा कहेना लालदेवसे आलमे यासमें-)

ज्त्रहन्स-भसनवी.

सज्जपरी- नडर लालदेव छिस तरहुके डलाम;
अरेजे भुरचल नजां अपनी थाम;
जुहाके गनजसे नरा दीलमें जांप;

નર્ઈ ઈન્દરસભા.

(૩૫)

ચુગલ ખોરકે મુંહુકુ ડસતે હંચે સાપ.
પરીકી તરફ દેખ આહમક ન ખન;
ખુરાઈચે ખાનખા ખઝોલે હસન.
કીસીકી ખદી તુ ન કર અયેખ હચે;
કે ઉસકા ખુદા આલે મુલ ગયેખ હચે.
દીલે આશક ઈસ ખાતચે હીખ ગયા;
તુનેહ હાયે કમખખત ક્યા મીલ ગયા.
(પુછના ઈન્દરકા ગનખમે આકે લાલ દેવસે.)

મનકુર તર્ન.

ઈન્દર- અરે દેવ તુ હચે ચેક્યા ખક રહા;
મેરે ખાગમેં કામ ઈનસાંકા ક્યા.
કુવાં કીસ તરેહ યાં ખશરકા ગુનર;
પરીન્હોં કે દહશતસે નલતે હચે પર.
કદમ રખ સકે નનકી ક્યા નન હચે;
કરીશતોં કી યહાં અકલ હચેરાન હચે.
કીસી દેવસે આશનાઈ ન હો;
પરી કોઈ સાથ ઊસકો લાઈ ન હો.
ઊસે ખીંચે લાપાસ મેરે શીતાખ;
કે ગુસ્સેસે હચે હાલ મેરા ખરાખ.
(નના લાલદેવકા નનદીક ગુલકામકે ઝોરપુછના ગુસ્સેસે
ઉસકો ડરના ગુલકામકા ઊસે દેખકર.)

મસનવી.

લાલદેવ- જશર હશે કે જન હશે કે સાચા હશે તું;
 પરસતાં મેં ક્યું કર આચા હશે તું.
 ગિદા આંજ કર નલ્હ મુનસે ખયાં;
 ખીઠાયા તુનેહ લાડે કીસને ચહાં.
 ચમનઠા કોઈ ગુલડે ખુટા હશે તું;
 સીતારા વયા જનકે દુટા હશે તું.
 પરીપર ને શયેદા તેરા દીલ ફુવા;
 અખાડેમે ઈન્દરકે દાખેલ ફુવા.
 મેરે સાથ ચેલ નલ્હ અયે જૈશગિર;
 ખુલાયા હશે રાનને અપને હુન્નુર.
 (લાના ગુલકોમકો લાલદેવકા ખીંચેતે ફુવે રેખરે
 ઈન્દરકે ઓર અર્ન કરના.)

મસનવી.

લાલદેવ- હનુરીમે હાનેર હશે એ શોખલે રે;
 મહારાન સાહેબ નીચાહ રેખરે.
 જન્ન આપકા હુકમ લાયા ગુલામ;
 ચમનમેં પોંહ્યેકર કીયા અપના કામ.
 શનરકે તલેસે ગિદાયા ઈસે;
 સબાકી તરફ ખીંચે લાયા ઈસે.
 ડરા મંચે ન કુચે ઈસકી ફરયાદસે;

નઈ ઈન્દરસલા.

(૩૭)

ઊડા લાયા કુમરીકુ શામશાદસે.
સીતમ કીલખેને સજાવાર હચે;
ખડા દસ્ત ખસ્તા ગુનાહુગાર હચે.
(પુછના ઈન્દરકા ગુલકામકો ગુસ્સેસે સખખ આનેકા.)

બ્રહ્મ-મસનવી.

ઈન્દર-અરે કીન હચે તુ તેરા ક્યા હચે નામ;
સલા મેરી કી તુને ખરહમ તમામ.
તુનેહુ કીન લાયા યહાં ખદ સીકાત;
ખયાં મુનસે કર નલદ એવારેદાત.
કીયા કસ્ત તુને પરસતાનકા;
ન ખોઈ આયા અપની તુનેહુ નનકા.
મેરી સારી મહુશીલકી લી આખરે;
યહાં ઘુરને આયા પરચોંકો તુ.
ખતા હાલ આનેકા અચે દર્દ નાક;
નલાકર અલીયર ન કર હુંગા ખાક.
(ખર્ન કરના ગુલકામકા હાથ નેડ કર.)

પીલુ-મસનવી.

ગુલકામ-કું ક્યા ફેલકકા સતાયા કું મંચે;
યહાં ખેલ કર ભપે આયા કું મંચે.
પરી સખ્ન હચે ને અખાડેમે યાં;
ઉસીકા કું દીવાના મંચે નીમન્ન.

(૩૮)

તોફાને એ દીલકોશ

ઉડે

સલાહી સદા ધુમ સુનતાથા મંચે;

ઈસી શીકમે સરકુ ધુંતાથા મંચે.

ઓ જાને લગી જાનકી રાજ બે યાં;

લટકકર હુવા તખ્તસે મેં રવાં.

જલામે પડા યાં ગીરફતાર હું મંચે;

બે ચાહો સઝા દો ગુનાહગાર હું મંચે.

(દેખના ઈન્દરકા સજ્જપરીકી તરફ નીગાહ ગળજસે.)

ખરહન્સ-મસનવી.

ઈન્દર- અરી ઓ પરી સજ્જ ઓ બે હયા;

મેરે સામને નહ આ જોસવા.

થુડી હશે તેરી નત બુનયાદપર;

કે આશિક ફુઈ આદમી બાદપર.

જનાયા અરી તુને ઈનસાંકુ યાર;

જકીલે હસન સુન તુ અચે નાજફાર.

તેરા રંગ ગયરતસે ઊડતા નહીં;

તુનેહ કયા પરીઝાદ બુડતા નહીં.

સલામે લગા લાઈ ઈનસાંકુ સાથ;

તેરા અજ ગીરેજાં હશે ઝૌર મેરા હાથ.

(આરને ચાહના ઈન્દરકા સજ્જપરીકો છુડાના

સલોને આનેજ કરકે.)

પરન-હુમરી.

નર્ઈ ઈન્દર સભા.

(૩૫)

તોફે ડાલું અબ્બખમે-તર્ન.

સખ - છોડો માહુરાત્ર મારો નાહી કીરપાકર,

એ પાપ ત્વચો પીતકે ખાતર-છોડો.

સગર દાસકી અરલ માન લે;

તુમ હાં દયાલુ મહાચાતર-છોડો.

(અર્ન કરના સખ્તપરીકા ઈન્દરસે સર ઝુકાકર ચીર

નાદીમ કરના ગુલશામકોગલે લીપટા કર.)

જાલા-મસનવી.

સખ્તપરી - નફા ચી સીતમકી સઝાવાર હું;

હુકીકતમે તેરી ગુનાહુગાર હું.

અરે હયું મંજે વાં તુનેસે કહેતીથી કયા;

ન માના મેરા હાએ તુને કહા.

જાલામે પડા આપ લી બે ખતા;

મુંતેહલી અંખાડેમે રેસવા કીયા.

કહાં રેકે અજ દેખુ રાન્ન તુનેહ;

જુદાકુ મેરી ન્તન સોપા તુનેહ.

ને જોતે રહેંગે તો કીર મીલનઅંગે;

નહીતો કીએકી સઝા પાએંગે.

(જાલદેવકા દીનોકું બુદા કરના ચીર ગુલશામ

મકા આહુલર કહેના.)

જાનરા.

(૪૦) તોફાન દિલકોશ ઉઠી
 ગુલફામ-હાથે ઈશક પરીને હમારા, દીલકીયા હાથે પોરા પોરા;
 ચારો ઈશક અનઅન જલવા હાથે, ઘુંટા સદહકા ઈસને ગાના હ-
 જે ગુનાહ હન્નરોંકુ મારા- દીલ. (અંજી)

કંઠીં આશક જના હાથે કાફીર, કંઠીં માઅશુક જન હુવા આહી-
 કંઠીં છુપા કંઠીં આશકારા- દીલ. (ર, નજી)
 કંઠીં શીખ જના હાથે ફેરે જી, કંઠીં દેતા ખજરેં ગયે જી, નજી
 કલી રીન્દોમેં નઅ પુકારા- દીલ.

મનસુર કો સુલી ચેડાયા, સરખસ્તકે સરકો કટાયા, નજી
 જોર શમસકી ખાલ ઉતારા- દીલ.

મનનુ કો જન જન ફીરાયા, ફેર હાદને તેશા ખાયા, નજી
 લાજેલા શીરીં પે નુજમ ગુઝારા- દીલ.

છેલ જલકિ મોહેના રાની, નલ દમનકો ફર દીયા ફાની,
 રાન્ન ફીરકો ફરકે આચારા- દીલ.

ને હામે ઈશકમેં ફેસા હાથે, ઠલી રોધા કલીઓ હસા હાથે,
 એ “ફરીફ” કેહેવે જીયારા- દીલ.

(ગુલફામઠા ગીલા કરના અપની કીસમતઠા)

તઅરવી-ગુલ.

તુનકર અપને લીઅ- તર્ન.

ગુલફામ- હમને ફર જાએડે લલા તદજીર અપને હાથસે;
 આપ ઉલટી પુદ જાગુદ તકદીર અપને હાથસે- હમને.
 કર લીયા સામાને દીલમેં ઈશકકા અન ફેરને શીક,

નઈ ઈન્દર સત્તા.

(૪૧)

જુદહી પેહની પાવુંમે બ્નનર અપને હાથસે-હમને.
હાએવો સામાને કાએ ઈશક સબ બતા રહા;
ભસકુ થા હમને કીયા તાઅમીર અપને હાથસે-હમને.
હાશા અલ્લાહ હાએનહી ઈસ માફુશકા કુછ કુરુર;
કર દીયા મંએને ઈસે દીલગીર અપને હાથસે-હમને.
સબ્બપરી-આહોનરીસે તલા હોળાતુમે અજક્યાહુસુલ;
બજકે કર બએઠે તુમ્હી તકસીર અપને હાથસે-હમને.
કપુંન હો તશવીશ દીલ કો અજકમાલે દારોગીર;
મુકેત જો ડાલે ને કોઈ તોકીર અપને હાથસે-હમને.
ક્યા કરેંકીમમતકી ખુબીકા જયાં હમઅએ “હરીફ”
હલકરોસબ મુશકીલોંકો ચીર અપને હાથસે-હમને.
રકહેના ઈન્દરકા લાલદેવસે ગુલકામકી ણિર-
ફેતારીકે લીએ.

ખહન્સ-મસનવી.

ઈન્દર - અરે દેવકર કસદ બેદાદકા;
પકડ હાથ ઈસ આદમી નદકા.
કુવા ઓન્ને હાએ કાફમેં પુર ખતર;
અલી નકે ઊસમે ઈસે કયેદ કર.
પરી સબ્બ હાએ ને એ આળે ખડી;
ખતા કી હાએ ઈસ બેસ્વાને ખડી.
સો તુ નોચેકર ઈસકે પરચીર જાલ;

(૪૨)

તોફાનું અંધિલકોશા

ઉર્ફ

~~અખાડે સે મેરે અત્ની દે નીકાલ.~~

(ખજશીશ ચાહના ઈન્દરસે ગુલકામો સખ્ન-

~~પરીકી સખ દરખારીયોને.)~~

~~ભાલસા કલ્યાન-ઈચ્છેભ તર્ન.~~

~~ભાઓ ભાઓ આદમ-તર્ન.~~

~~સખ-જક્ષો તુમ ઈનકી શાહ મેહેર કર ખતા,~~

~~અર્ન હે હમારી હચેગી તુમસે ખર મલા.~~

~~સખપરી-અપને કીઅપે ખીચીં પશીમાની ખેશુમાર,~~

~~લીલસાહ જક્ષો અખતો ખતા હું મંઅેશર્મ સાર-~~

~~સખ-જક્ષો.~~

~~ઈન્દર-કહજા ગુનાહ તુને તો હચેઅચેસાહી કીયા,~~

~~હરગેલ ન તુને કો જક્ષુગા હો દુર ઢે હયા-સખ-જક્ષો.~~

~~પુજરાભપરી-સીનેસે અપને કીના કરો સાદે રાન્નભ,~~

~~લાલપરી-ભે કુછ કુયા સો ખચેર કરો માઆદે રાન્નભ-સખ.~~

~~નીલમપરી-કરદો રેહાઈ ઈનકી અખ શાહે ખુશ ખીસાલ,~~

~~કાલાદેવ-કુન્યામેં નામ આપકા રોશન હોન્યું હીલાલ-સખ.~~

~~લાલદેવ-ધત્તરા રહા હું અખતો અચેશાહે નામવર,~~

~~દો હુકમ અખ શીતાખ ખન્ન લાવું નુદતર-સખ-જક્ષો.~~

~~ઈન્દર-સખકા સોખુન મંઅે રખતા હું દેવ અખ તુન્ન-સખ.~~

~~પર નોચે કર નીકાલદે ઈસકી અંહી સખા. (જક્ષો.~~

~~સખપરી-લો આખેદી સલામ "ફરીફ" તુમ મેરા ચેહી,~~

नई छन्दरसत्ता.

(४३)

छन्दर-चाखलेकु भुस्सलामयेलोन्नवन्नयन्न-सज-जसो.
रन्ननासज्जपरीडा, गुलदामका छिसकी नुहाछेमें
आहु करना.)

सारंग-गलल.

आया कहांसे कां गया - तर्न.
गुलदाम- नलवा देजाडे हुस्नका ओ सीमजरगछे,
जाला सादाग दीजपर मेरे आहु करगछे-नलवा.
अजरेडमां तीर भीजे येरुमपुर सेहेर,
हर येडकी अहाजतानानुड कुभरगछे- नलवा.
सोने शिराड सीनेमें मेरे जडकु छिठी,
कीयुंके नुहाहो मुनसे वो पेशे नजरगछे-नलवा.
कीस्से इहुं भंगजे हाले दीलअपनान्न अजे "हरीदे",
ने छेमंछथी ओली नईसे नररगछे- नलवा.
रहुकुमदेना छन्दरका जालदेवकी गुलदामको कथेर
करनेके लीजे.)

परन-हुमरी.

तोहे डालु अन्नजमे - तर्न.
छन्दर- सुन देव छेसे अज यहांसे नी काल;
हर कजेद अंधेरे कुवेमें शीलहाल-सुन देव.
कोहे सीतमन्न छेसपे जीरादे;
सली लराहकी छन्न दे छेताल- सुन देव.

(४४)

तोहूँके दिलकोशा

उई

(गुलशामना आहो नरसीसे सजको सलाम करना.)

बोलना- गलान.

ईस आतशी डिलकेतने - तर्ज.

गुलशाम- मंझे हो असीर नता हुं हज्जदार को सलाम,
 और जारगाहें शाह को मुज्जदार को सलाम-मंझे.
 तण्ते नमुररह तान को हशमत को नह को,
 परीयोंको और धेवोंको हरकार को सलाम-मंझे.
 ईस जनम को सलाम और अयेशी नशात को,
 राहत को रुकुसो नग मंजे तरार को सलाम-मंझे.
 नुलमों सीतम और शाहके अलताको करम को,
 ईस आसीये हुडीरका सरकार को सलाम-मंझे.
 जनमे नशीं तभाम को आजेर हुये अये "हुरी हुं",
 दुशमन अल्लन होस्त गम जेवार को सलाम-मंझे.
 (लेनना वालदेवका गुलशामकी जीयेते हुवे.)

जाज दुसरा- परदा दुसरा.

रास्ता.

(आपना सज्जनपरीका हमरा परीयोंको लीये हुवे.)

जन्नरा.

सज्जनपरी

मोहोछांड कड़ा को सीधारा, नदवाल मुसाफ़ीर प्यारा

દેહગાગયા પરદેસી, દીલ લગી કી અચેસી તયેસી, ન
કંહા ગયા વી શીખ શારારા- નંદ.

કીધી પ્રીત પંછીની સાથે, ભારી પગમાં કુવાડી હાથે, ન
કેવા દુષ્ટ કરંમ છે મ્હારા- નંદ.

ગેલાની ધુન કેનચે દેશાલા, કુઠે પાહુવું અતાં મીલ્યાલા, ન
પંડીતાસ ન્નવું વીચારા- નંદ.

નીન સીવાએ અંનાનીરે, ગંઠલ દાગા એડી અલદુ, ન
નવાં બનતુ દુટી નન ઘારા- નંદ.

અએ મહેરે દરખશાં દીલે મન, વાથે બુલબુલે દીલેમાં ગુ-
જ્યા "ફરીફ" મફુન આવારા- નંદ. (લશન, ન

(પુજારાન પરીકાતાલારો ચારકે લીએ સજ્જ પરીકો પતા દેના.)

જનનરા.

પુજરાનપરી-

માન નેગન કહેના હમારા, મીલન એગા ઓતેરા પ્યારા
ન રમ રસ ઓર ઈરાં, માવરેન નેદર મુલકે તુરાં, ન
તાલાશ જાલેજો જુજારા-મીલ.

તાતાર ચીન માંચી મેં, ઓર ખતા ખુતનકી નમી મેં, ન
ઈન શહેરી મેં હોગા આવારા-મીલ.

નેપાલ મુલતાં પીશાવોર, કશમીર અંજાલા લાહોર, ન
દેખ દેહુલી આગરા સારા-મીલ.

ફરજાખાદ ખરેલી કાનપુર, લખનવું ખનારસ ભૈનપુર, ન
કલકતા લાગલપુર ન્યારા-મીલ.

નજલપુર ગવાલીયર સાગર, ઈંદોર ખાનદેસ ન્યાગર, ન
શોલાપુર મેં ફોવે જીયારા-મીલ.

હુએ દરાખાદ મધેરાસ મયેસુર, ગુલજરગા શરીફો જીંગલુ
ન ધુન્ડ પુના સતારા-મીલ. (૨, ન)

ફીર થાને મેં આદીવાની, મુંજઈ મેં હો દીલનની, ન
ઓ "હરીફ" સીત્મ શઆરા-મીલ.

(દીગર પતા દેના લાલપરીઝા.)

જનનરા.

લાલપરી-

કર નેગન હરસુ પુકારા, શપથ મીલે તેરા મહાપારા;

નઈ ઈન્નર સત્તા.

(૪૭)

પહુલે દેખવાલવા બંદર, ફીર દેખ ફીલેકે અંદર, ન

બોરી બંદર મચ્છેદાન સારા-શાયદ.

મારકીટ હનુમાન સેરી, ઘોલી તલાવુપે કર ફેરી, ન
ચંનીવાડીમેં હોવે ગુન્નરા-શાયદ.

ચીરા બન્નર ફેનસ વાડી, ગીરગાવું વ રેપાવાડી, ન
પાંનરા પોલમેં હો દુખ્યારા-શાયદ.

ન દેખ લુલેશ્વર ચેકલા, મામાદેવીપે હો રંગીલા, ન
પાયે ધોનીપે હોગા બીચારા-શાયદ.

લીડી બન્નર મેમનવાડા, લાયબાલા નવાનાગપાડા, ન
ઉંકી ડોલપે હો આવારા-શાયદ.

કમાટ પુરેકા હરચેક લત્તા, સફેદ ગલીમેં હોગા ભટકતા,
હોટલોમેં કર તુ નન્નરા-શાયદ.

તાલાશ નાંટકાં સારી, મીટ નચે તેરી નાચારી, ન
પાવે “હરીફ” ચો દીલઆરા-શાયદ.

(નના સખ પરીચોંકા.)

બાબ દુસરા-પરદા તીસરા.

નંગલ.

(આના લાલદેવકા ગુલશામકી નંનરોમેં નકડે હોવે
લેકર કુવેમેં કચેદ કરનેકે લીચે ચીર ગુલશા-

મજાવાદે માચશુકમેં ગમ કરના.)

જનનરા.

ગુલકામ-

તલપે હશે યહાં તેરા સાનન, કહાં છોડ ગંઈ જનનરન,
 અયે શીરી છંન ચેશ્મ અઈસુ, ફેરફાદસા હું મંચે મફેતુ,
 મોહે જતા તેરા ખાલા ને જન - કહાં. ૧૭
 જીન તેરે ચેચેન ના આવે, તેરી યાદન જીસે નવે, જી
 નપુ નામકી નીત તેરે સુમરન - કહાં.
 અયે રશકે મસીહા મેહેરબાં, જીમાર તેરા હું નીમન, જી
 નાહી ઈલાલ પુન જીન દરશન - કહાં.
 તદજીર કરું મે હનરાં, તકદીર હુંસે ફોનાન, જી
 ક્યા ત્લાગમે મેરે લીખા જયેન - કહાં.

નઈ ઈન્દર સભા.

(૪૫)

અયે જનમી રહી જાં આવો, ગમે ઈશ્ક સે મુનકો છુડાવો,
કહું “હરીદે” મંચે કજ તલક કથન-કહાં.

(ગુલશામકા હાલે ઈશ્ક બ્યાન કરના.)

જેહાગ પરન-મરસીયા.

ગમ નદા માહુ આયા અલગ્ન-તન.

ગુલશામ- ઈશ્ક ચક નાગહાની જલા હચ્ચે હાચ્ચે,

ઈશ્ક આદેત નદા જર મલા હચ્ચે હાચ્ચે.

રાહે ઈશ્ક મેં ને કોઈ ચેલા હચ્ચે હાચ્ચે,

આંખેર શા ખાક મેં ચો મીલા હચ્ચે હાચ્ચે.

ઈશ્ક દારિલ ફેના હસ્ત અલગ્ન,

ગુફત મેં અન જનાલ વગીરીયાં.

હાચ્ચે કુરકત વાચ્ચે નહુમત,

હાચ્ચે દેખો હાલત પરેશાં.

હાચ્ચે કુરકત હાચ્ચે કુરકત વાચ્ચે- ઈશ્ક.

ઈશ્કને જે તરહુલા ફેસાયા હાચ્ચે,

ને ન દેખાયા ઈસને દીખાયા હાચ્ચે.

સો ને કુરકત સે તન મન નલાયા હાચ્ચે,

આંખેર ચાહે અલમ મેં ઝુકાયા હાચ્ચે.

ગર કુનદ ઈશ્ક જા ફોસ ચારી,

હયે ચે ન ચાદેત બનુન આહો નરી.

હાચ્ચેરે બખેત વાચ્ચે કુરકત,

(૫૦)

તોફાનને દિલડોશા

ઉર્ફ

કહે "ફરીફે" હો નાલાં.

હાએ ફેરકત વાએ ફેરકત વાએ-ઈશક

(લેબના લાલદેવકા ગુલકામકો ખીંચતે હવે કુચેમેં.)

ખાજ પુસરા-પરદા ચોથા.

નંગલ.

(આમદ ગાના નેગનકી)

કલ્યાન-ગનલ.

ખિન્ન સજ મુકતમેં - તર્ક.

નેગન આતી હુએ પરી જનકે પરસ્તાનકે જીયે,

સુમરને હાથોમેં મુંદરે હુએ પડે કાનકે જીયે-નેગન.

સરપે એંડવાહી રખે મુહુપે રમાઈ હુએ લલ્લુત,

સએલીયાં ડાલી હુએ ગરદનમેં જીરે જાનકે જીયે-નેગન

ચાલ મતવાલી હુએ આંખે હુએ મયે ઈશકસે લાલ,

મસ્ત શાહુનદએ ગુલકામકે હુએ ધ્યાનકે જીયે-નેગન

(જાના સજ પરીકા ગએરવી લીજાસમેં.)

લએરવી-હુમરી.

નેગન-મંજેતો શાહુનદકું હુંડન ચેલીયાં,

અંગ લલ્લુત નેગન જન મલીયાં,

છાન ફીરી સજ ગલીયાં રે-મંજેતો.

ઠાચ નવત હુએ ડર નહી આપત,

નઈ ઈન્દરસભા.

(૫૧)

હમ મહેલોકે પરીચારે - મંચેતો.
સીસ બીકસગયો પાણી ફલસગયો;
ધુપમે બનબન ચેલચારે - મંચેતો.
લટ છટકાકે લેસ બનાકે;
દેસ બદેસ નીકલીચારે - મંચેતો.
તન કુમતા ગયો મુજ મુરઝા ગયો;
નચેસી ગુલાબકી કલીયાં - મંચેતો.

(આના કાલેદેવકાચીર સુન્નાબગૌર ગાનાબેગનકાબનાચહાંલે)

બાબ દુસરા - પેરદા પાંચવા.
દરબાર.

(૫૨)

તોફાંએ દિલકોશ

ઉડે

(આના કાલેદેવકા રૈબર ઈન્દરકે ઝીર તઅરીફ કરના બેગનકી)

આસાવરી-મસનવી.

કાલાદેવ- ખુદા રાન્નઠકી રખે શાદમાં,
ને નન બેજશીતો ખોલુ નખાં.
પરસતાનમેં નેગન એક આઈ હુએ,
ખલાયેક સખ ઊસકી તમાશાઈ હુએ.
વો હુએ નાચતી ગાતી ઈસ આનસે,
કે ઠન સદકે હોતે હુએ સોનનસે.
મલી હુએ ભલુત ઝીર અફશાં ચુની,
ન દેખી હુએ નેગન ન અએસી સુની.
(કુકમ દેના ઈન્દરકા મુશતાક હોકરંગ)

મનકુર - તર્જ.

ઈન્દર - ન કર દેર અએ દેવ જેહરે ખુદા,
અખાડેમેં મેરે ઊસેં નલ્લ લા.
મંએ દેખુ વો નેગાંન હુએ કીસ શાનકી,
પરી હુએ વયા કીસ્મ ઈનસાનકી.
કીસી દેવ ઠનકી સતાઈ ન હો,
મેરે પાસ ફરયાદ લાઈ ન હો.
ન લાએ વો કુછ ઝીર દીલમે ખ્યાલ,
દીખાએ મુનેહ આંકે અપના નખાલ.
(નના કાલેદેવકા તસલીમેં ફરકે.)

નર્થ ઈન્દરસલા.

(૫૩)

જાજી દુસરા-પરદા છઠ્ઠા.
નંગલ.

(આના સજ્જનપરીકા ફીરકે ગુલફામમેં ભટકતે ફુલે.)

કાલીંગડા-ગનલ.

અગરહમ જાળમાં-તર્ન.

ભેગન-કહાં પાવું તુનેહ દીલબર કીધર નવું કહાં ઢુંડું,
તેરે બીન હાલ હયે અજતર કીધર નવું કહાં ઢુંડું-કહાં.
તેરી કુરકત સતાતી હયે ન શાજકો નીન્દ આતી હયે,
ન દીનકો ચેચેન હયે દમતર કીધર નવું કહાં ઢુંડું-કહાં.
પરેશાં હાલ ફીરતી હું જયાં જાંમે ભટકતી ફું,
ચેકા હયે અજલ નુ સરપર કીધર નવું કહાં ઢુંડું-કહાં.

(૫૪)

તોહુદેએ દીલકોશા

ઉડે

શમઅરે તુ મંએ પરવાના ખતા સુરત તેરી નના,
તસ્દુક તાકે હું તુનપર કીધર નવું કહાં હુંડું-કહાં.
“હુરી” અખ ક્યાકરે તદખીર નહી કામઆતી હયેતકદીર,
કહાં અખ નકે કીડું સર કીધર નવું કહાં હુંડું-કહાં.
(આના કાલેદેવકા ઓર પએગામેં ઈન્દર સુનાના)

આસાવરી-મસનવી.

કાલાદેવ-અરી નેગન અખ દીલમે હો અપને શાદ,
ડીયા હુએ તુનેહુ રાન ઈન્દરને યાદ.
ડીસીસે તેરા સુન લીયા હુએ ને હાલ,
સુવાકાતકા શોક ઉસે હુએ કમાલ.
મેરા દર કરના ઉસે શાક હુએ,
તેરે નાચેજાનેકા મુશતાક હુએ.
મુરાદ અખ તેરે દીલકી ખર આએગી,
ને માંગેગી યો યીન મીલ નઅએગી.
ન ફીર બીઅલર તુ કરેગી સવાલ,
યો એક દમમેં કર દેગા તુનકો નેહાલ.
(અયાખ દેના નેગનકા કાલેદેવકો તઅનો લગાવદસે.)

મનકુર-તર્ન.

નેગન-એ ખાતેં ન લાના નખાંપર કહી,
ફીરીસે અછી નહી દીલ લગી.
ખજા યો મેશ દેને ચાલાહુવા,

नई छन्दरसना.

(५५)

जुशामतसे मुह तेरा जाला हुवा.
इकीरोंको दौलतकी परवा नही,
यहां हरयछ्मइन्नलसे क्या नही.
नैगानेका दान्न तलजगार हुजे,
तो यां कीसको यलनेमे छिनकार हुजे.
('नना नैगानेका जालेछेके साथ)

जाव दुसरा-परदासातवां.
हरजार.

(૫૬)

તોહફેએ દીલકીશા

ઉફે

(આના કાલેદેવકા નેગનકો લીએ ફુવે.)

પંચમ-મસનવી.

કાલાદેવ- મહારાન કીને ઈંધર અબ નીઘાહ,
 એ નેગન હએ હાનર જહાલે તજાહ.
 મીલા કીસ જરાજીસે ઈસકા નીશાં,
 ફુવા મંએ પદસતાંમે ફરસુ રવાં.
 બહોત નલ્ જીનમતમે આયા હું મંએ,
 અજાડેમે નેગનકો લાયા હું મંએ.

(પુછના ઈન્દરકો નેગનસે.)

મનકુર- તર્ન.

ઈન્દર- અરી નેગન અયે દદકી મુજતેલા,
 ફેકીરીંકા કયું લેસ તુને લીયા.
 ફીદા કીસપે હએ કીસપે શયેદાં હએ તુ,
 કોઈ આદમી હે પરી ચા હએ તુ.
 કહાંસે ચહાં તેરા આના ફુવા,
 કે મુશતાકે સારા નમાના ફુવા.
 કીસે ઘુંડતી ફીરતી હએ કુબકુ,
 ઊડાતી હએ નંગલકી કયું ખાકે તુ.
 (નવાજ દેના નેગનકા ઈન્દરકો જગમ.)

મનકુર- તર્ન.

નેગન- મહારાન પુછો ન નેગનકા હાલ,

નઈ ઈંદરરત્ના.

(૫૭)

ફકીરોંકા દીલ દર્દસે હુએ નીલાલ.
મેરા મુનસે માઅશુક હુએ છુટ ગયા,
મેરા રાન ઈસ દેશમે લુટ ગયા.
ચહાં હુંડને ઊસકો આઈ હું મંચે,
ખી રોગન હું ગમકી સતાઈ હું મંચે.
સુનાતી હું ગાના ને હુએ મુનકો યાદ,
અનખ ક્યા ને મીલ નચે દીલકી મુરાદ.
અગર રાગસે ગચેર હો દીલકા હાલ,
નનેગનકા રદ કીલ્લચેંગા સચાલ.
(ગાના નેગનકા હસ્થ હાલ અપને)

ખંનરા.

નેગન-નખ મુર્ગે સહર લલકારા, ખેપ લાદ ગયા ખંનરા.
દેખો ખાલી ઊમર ભોલાપન, કર તન્હાગચે મુનેહ સાનન,
નલ નલો એ નેખન સારા-ખેપ.
ક્યા પીયાને દીલમે ઠાની, ને મુનસે કીઈ જે ઈમાની, ભ
કીસ સૌતન ને મારા નનરા-ખેપ.
કહો કોન દીસા અખ નવું, કીસ તરફ પીયાનો પાવું, ભ
કહાં કહાં કઈં ન પુકારા-ખેપ.
ચુંડી ઉત્તર દેખન ખાલમ, ધુમી સારા પુરખ પછમ, ભ
કહીં મીલાન પ્રીતમ પ્યારા-ખેપ.
અચે સખા પીયુસે કહેના, હુએ રહન તેરે ખીન ભના

(५८)

तोहूँ खे दिल्डोशा

उई

जे भया ठिङ्कने भारा-जेप.

ज्याज्यां हो रंन्ने गमडा; ना रहा लरोसा हमडा, ल
जो छडी हो दुये हुभारा-जेप.

जस न्याघासता भत प्यारे, आ लपट गलेसे हुभारे, ल
हुजे "हरीई" गमडा भारा-जेप.

(छरशाह करना ठिङ्करा न्ने गनसे दीगर गाने के लीखे-)

ज्जिन्ने टी-हुभरी.

परदेसन न्नुगनी-तर्न.

छिन्दर-

करशाह हुमे अज न्ने गननी, भत चारी पीआरी न्ने गननी-कर
घे हुडम हुखे सुनतु हुभारा, मुशताड हुखे भनभा सारा,
कुछ सुनारा गरंग प्यारा, ता होवे खे नलसा रीशननी-ऊ.
हो गबल रेजता भुजभस, भुसमीनो सीनने भुसदस,
उतख ईई रेजाछ भुसलस, सजरंग रागनी दुरहुननी-ऊ.
कत्यान घुरपत प्यारी, जेभांये हुभरी न्यारी,
जेहाग लखेरवी सारी, हरसाह हरडी सुभरननी-ऊ.
देज हुस्न तेरा यकताछ, तजीयतली मेरी लेहराछ,
हुजे "हरीई" तुनडी घोहाछ, रज्ज न मेरा खे गुलशननी-ऊ.

(रकस करना न्ने गनडा.)

भनकुर-तर्न.

न्ने गन-

નઈ ઈન્દરસભા.

(૫૫)

મેરી દુલડી કીસ્મે ચુરાઈની, મતવારી પીચારી દુલડીની-મે.
કુનદનકી જનીથી દુલડી, હીરોંમે ચુનીથી દુલડી,
ઓ ચન્દ્ર મુનીથી દુલડીની, યે મોતી ઉસમે તડાઈની-મેરી.
મેરે ગલેકી મોહન માલા, લેગઈ કોઈ દલાલા,
ખુદાકરે મુંહ ઉસકા જાલા, કહો કીસને ઉસકો છુપાઈની-મે.
લાવો લાવો દુલડી મેરી, ન તો સુનોગે તેરી મેરી,
જું “હરીફકી” મંખે ચેરી, હો ન્હએગી નાહકુ ખુરાઈની-મેરી.
“ખુશ હોના ઈન્દરકા દેના ગીલોરી પાનકી નવાજ દેના
ભેગનકા મહુન હોકર.”

નસર.

ભેગન-પાન લેકે ક્યા ફરે કીસી સજ્જ રંગકા ધ્યાન હુએ,
હડીયાં ચુના હુએ જદન ધાન પાન હુએ.
ઈસ્ક લહુ પી પી કે રંગ લાયા હુએ,
ફીરાકને કલકા ખીડા ઉઠાયા હુએ.
ગીલોરી લીએ મુને હુ ક્યા તડતા હુએ,
ફેકીરોંકા મુહુ કીન કીલ સકતા હુએ.
(ગાના ભેગનકા ફીરાકે યારમેં)

ત્હએરવી - હુમરી.

ભેગન- કહાં ગયો શાહુન દા નની પેયારા,
દીલ તડપેરે હમારા- કહાં.
વાડા પતા કહી લાગત નાહી,

(६०)

तोहूँके दीलकीशा

उई

हुंड हीरी जन सारा - उहां.
जीन ननी के रिन नयेननमे,
रश्मेन दीन अंधीआरा - उहां.
ग्यानमे नयेसे सुर्ज मछरीआं
तउपत होणा जीआरा - उहां.
जीई उहे विस्ताहसे नकर,
तुमरे हमका सहारा - उहां.

(हुजारा जुश होना रिनदरहा और हार देना और नवाज
देना न्गेनका.)

नसर.

न्गेन- हार नोनहार नलुंगी दीलकी पार हुअे,
अपना गुल ओन्नर गलेका हार दोतो अहार-हुअे.
रान्ने होरमें पल्लेसे आई हुं, न्गे मांगुसो पाछिं.
(जौल देना रिनदरहा न्गेनकी शाह होकर और न्हेर होना
छुपे हुवे लीजासमे न्गेनका.)

नखेरवी - गनल.

सज्जपरी - होता जीई आनमे अज काम हमारा,
रिन आनमें दीने हुमे गुलकाम हमारा - होता.
अज योहूँसे युसुईको नीकलवायो हमारे,
घुटना हुअे अंधेरमें दीलाराम हमारा - होता.
आशकने तेरे मांगलीआ रान्नेसे तुनकी,

નઈ ઈન્દરસભા.

(૬૧)

દેખાએ કોઈ ઊંચકો એ પએગામ હુમારા-હોતા.
આ નનએ અગર ચારનો છાતીસે લગાસું,
સીનેમેંતપાં હુએ દીલેના કામ હુમારા-હોતા.
મંગવાઈએ શાહુનદેફો અબ દેર ન કીને,
નામ આપકા હો જલ્કમેં ઓર કામ હુમારા-હોતા.
(કેરમાના ઈન્દરકા લાલદેવસે ગુલકામકી રેહાઈ કેલીએ.)

આસાચરી-મસનવી.

ઈન્દર-અરે લાલદેવ ઈસ તરફે નલ્દ આ,
જગ સુનકો નેગનને ધોકા દીયા.
ખનાવટ કીથી સારી ન્નદુગીરી,
નહી આદમી હુએ સજ્જપરી.
ઈસે નરકી ખ્યાહેશ નયાં લાઈથી,
છુડાને ગીરફતીરકો આઈથી.
કલી ઈસકો મીલતા નવો ગુલઓનર,
મગર કોલ હારા ફું મંએ તીન ખાર.
નીકાલ અબ કુવેસે તુ ગુલકામકો,
હવાલે કર ઈસ નેક અબ્નમકો.

(નના લાલદેવકા સર પીરતે હુવે ઓર લાના ગુલકામકો
ઓર બગલગીર હોના આશકો માઅશુકકા.)

ત્રઅરવી-ગલલ.

સજ્જપરી-ફરથા ફીનર ક્યામતથી બુદાઈ તેરી;

(૬૨)

તોફાન એ દિલકોશ

ઉઠે

મેરે ખાલેકને મુનેહ શકલ દીખાઈ તેરી.

ગુલશામ-ખાક હયે મુરુપે મલી જાલ હયે સરકે જીખરે,
હાયેઈસ ઈસ્કને ક્યા શકલ જનાઈ તેરી.

સખ્નપરી-મુતપે હોનાથા ને કુચે હોગયા ઊસ્કા નહી ગમ;
હો ગઈ કયેદે મુસી જતસે રેહાઈ તેરી.

ગુલશામ-મંચે તેરે હાથ લગા તુ મેરે કંદેમે ફેસી;
મેરા મતલબ કુચા ઉમ્મીદ જર આઈ તેરી.

સખ્નપરી-હયે તમન્ના યે મેરે દાલમે કે અજ હશ તલક;
ફૂલે ખુદાસે દેખું ન બુદાઈ તેરી.

(મીલાના હાથ ગુલશામો સખ્નપરીકા શાન્ન ઈંદરને જા ખુશી
ઓર મુજારક ખાદ ગાના સત્તોને ખુશવકતી મેં)

ત્તઓરવી-ગતલ.

સખ્ન-શાદીએ બુલવચે ગુલશામ મુજારક હોયે,
અયેશી અશરતકા સરનન્નમ મુજારક હોયે.

ખાદ મુદદત કે ફેસીનો કા નસીખા નગા,

ફેશી રાહતપે અજ આરામ મુજારક હોયે.

પી ચુકે ખુને ભગર હીનરમે ભ ભરભરકે,

શરજતે વસ્તકા અજ નમ મુજારક હોયે.

કુર નન્નતકો મુજારક હો ફેલકકો તારે,

ખાગકો ગુલ હમે ગુલશામ મુજારક હોયે.

ખેલ પુરા કુચા ખા રકસો સુદો ખુશસે,

નઈ ઈન્દરસત્તા.

(૬૩)

અહલે મહુડીલકો અજ આરામ મુજારક હોયે.

તમામ શુદ્ધ.

મેહેતા નમનાદાસ લગવાનદાસની કુંપનીએ

પ્રેગટ કરેલાં પુસ્તકો.

શાળોપયોગી પુસ્તકો.

રૂ. આ. પૈ.

સેન્ડ્રી મર્દનના મિનિંગ (૧૫૪ પાનાના).

૦-૧૨-૦

રોયલ સ્કુલ પ્રાઈમરના મિનિંગ.

૦-૪-૦

રોયલ રીડર નં. ૧ પાનાના મિનિંગ.

૦-૬-૦

રોયલ રીડર નં. ૨ ન્વના મિનિંગ.

૦-૮-૦

રોયલ રીડર નં. ૩ ન્વના મિનિંગ.

૦-૧૦-૦

રોયલ રીડર નં. ૪ થાના મિનિંગ.

૦-૧૦-૦

રોયલ રીડર નં. ૫ માના મિનિંગ.

૦-૧૨-૦

ફાયર્ડ ફ્રીટ પ્રાઈમરના મિનિંગ (૨૨૦ પાના).

૦-૪-૦

ફાયર્ડ ફ્રીટ અંગ્રેજી જીન્યુ ઓપડીના મિનિંગ.

૦-૬-૦

શ્રેસ્ટી આપ્પાદન નામાનો અંગ્રેજી તરજુમો.

૦-૨-૦

શાળોપયોગી કોષકો.

૦-૧-૦

ન્યુ રોયલ નં. ૧૪ ૧ પાનાના મિનિંગ.

૦-૬-૦

ન્યુ રોયલ નં. ૧૪ ૨ પાનાના મિનિંગ.

૦-૮-૦

ન્યુ રોયલ નં. ૧૪ ૩ પાનાના મિનિંગ.

૦-૧૧-૦

ન્યુ રોયલ પ્રાઈમરના મિનિંગ.

૦-૩-૦

શોર્ટ સ્ટોરીસ (ઈંગ્લીશ અને ગુજરાતી).

૦-૨-૦

જાળમિત્રના મિનિંગ.

૦-૩-૦

જાળમિત્ર પોથી અથવા ગુજરાતી પેહેલી ઓપડી.

૦-૧-૦

પારતાઓના પુસ્તકો.

ગીરધર કૃતરામાયણ.	૨-૮-૦	ફીડલ શીખવાની ચોપડી.	૦-૮-૦
બળધર આખ્યાન.	૧-૮-૦	ફીડલ ગાઈડ.	૦-૧-૦
મૃદાલસા આખ્યાન.	૦-૮-૦	ફરેફ માણસ બને વૈદ.	૧-૦-૦
સ્ત્રી બિલાસ ગરબાવળી.	૦-૮-૦	ફાતળી ગાયન સંગ્રહ.	૦-૧૨-૦
દળપત અને ધનપાળની વાર્તા.	૦-૨-૦	મુરખાની વારતા.	૦-૧૨-૦
સન્નતા મેળવાના સાધન.	૦-૨-૦	અલી મન્યુનો ચક્રાવો.	૦-૮-૦
પાર્વતી લક્ષ્મીભૂતનો સંવાદ.	૦-૧-૦		

ઊરડુ ફરફમાં છાપેલાં પુસ્તકો.

તોફાંચે દીલઝીર (બનભચાં)	૦-૧-૦	નયરંગે ઈશ્ક.	૦-૪-૦
ગુલશને બાહાર અફઝા.	૦-૨-૦	દાદે દરિયા.	૦-૩-૬
નફશે સુલેમાની.	૦-૨-૬	મતી નચે અસ્મત.	૦-૩-૦
અન્ન મે સખાવત.	૦-૫-૦	ગુલશાને બેનઝીર.	૦-૪-૦
અલીબાબાને ચાલીસ ચોર.	૦-૩-૦	અફસીરે આઝમ.	૦-૪-૦
ગુલશને બેદાદ.	૦-૩-૦	ગુલેબઝાબલી નઈ.	૦-૪-૧
ગુલશને બેબાર.	૦-૩-૦	હાત મતારી.	૦-૪-૦
લયેલી મનનુ.	૦-૨-૦	નાફ મુદશાફગન નવી.	૦-૪-૦

નાટકનાં પુસ્તકો.

ગુલશને બેબાર ઉર્દૂ તમાશાદાર પુરખદાર ઉર્દૂને નીચું દરજ્જો ઉર્દૂ બેલો, બેનલસા, બંદગીઓ, બન્નરાના ગાયનો, તથા મુનરાઓમાં ગવાતી ૧૫૦ ગાનનીનો સંગ્રહ કીધો છે.	૧-૪-૦
યંત્રસેનને યંત્ર પ્રત્યા નાટક.	૦-૬-૦
બ્રંદા ડુબે ધર્મિક.	૦-૬-૦
છેલ સેલાણી અને વિક્રમ ચરીત્ર નાટક.	૦-૬-૦
તમાશાએ નતિ નચે અસ્મત.	૦-૬-૦
અન્ન મે સખાવત ઉર્દૂ જાદશાહે બોદા દોસ્ત.)	૦-૫-૦
પંદન મહ્યાગરી નાટક પંદાયે મી આયુસ્તી.)	૦-૪-૦
તમાશાએ ચાંદબી.	૦-૪-૦
મંકેભૂના (ઉર્દૂ ચાંદસર ચેરતાર.)	૦-૪-૦
ગુલશને બેદાદ ઉર્દૂ શીરી ફરફાદ.)	૦-૪-૦

(૩)

સોહકંચે દીલકોશા (ઉર્ફી નઈ ઈન્દર સૂત્રા)	૦-૩-૦
લોખતે અસર અથવા મોહન ખુખદશકિ	૦-૩-૦
નયરંગે ઈશક.	૦-૪-૦
નકશો સુલેમાનીનો બિરખુ ખેલ.	૦-૩-૦
ગુલશને ખાહાર અફૂન (ઉર્ફી નઈ ઈન્દર સૂત્રા)	૦-૨-૦
ગુલે ખઢાવલી નવી.	૦-૪-૦
અન્નમે સુખન (ઉર્ફી તીરીયા ચરતર).	૦-૩-૦
ગુલશને ખેખાર (ઉર્ફી ખુલખુલે ખીમાર.)	૦-૩-૦
અલીખાખા ચાલીસ ચોર.	૦-૩-૦
ઘાદે દરિયા (ઉર્ફી ખાદશાફ ખુદાદાદ).	૦-૪-૦
ઈશક નવખહાર (ઉર્ફી ચંદખદન મોહીયાર).	૦-૨-૦
નંદરાબ્બ અને સતિ સુલોચનાના ગાયનો.	૦-૨-૦
લયેલી મનનુ.	૦-૨-૦
ધ્રુવ અપ્યાન ખેલમાં ગવાતાં ગાયનો.	૦-૧-૬
રસીકાનો અતિ રમુઠ શારસ.	૦-૧-૦
ચાલાક શાકરખી તથા ગુફુની ગડખડનો શારસ.	૦-૧-૦
શ્રીકૃષ્ણાવીલસ ગાયન.	૦-૨-૦
મોતી શા અને દાહી વફુનો શારસ.	૦-૨-૦
નલસાચે સનોખર.	૦-૩-૦
અફસીરે આઝમ ઉર્ફી તીલસ્માતે સુલેમાની.	૦-૧-૬
ખીન્ન નારકુના તથા પરચુરણ પુસ્તકો.	
હિંદુસ્તાની ગાયન સંપ્રદાય ત્રાગ વર, ઠ, દર અંકનો.	
સીતમે હામાન ઉર્ફી દેરે ખે અન્નજાલ.	
અન્નમે ખેલકેલ ઉર્ફી કુમાયુન નાલીર.	
નદાએ સીતમગર.	
ખેનજર જદરે મુનીર.	
પુરન તજાત.	
દીસાનચે	

ઈન્નાફે માફમુદશાહ ગતનવી.	૦-૮-૧
નુજમે અબ્બાસ ઉર્દૂ નૃસા ખો વૈસા લી.	૦-૬-૧
ફરેજે ફીલ્લા ઉર્દૂ થાહતે નર.	૦-૬-૦
ખ્વાજે મોહુખત.	૦-૬-૦
અબ્બાસે ખાતે પરસ્તાન.	૦-૬-૦
ગુરે રાશ્દશાહ.	૦-૬-૦
તીલસમે નેહરા.	૦-૩-૦
અખીરશાહ ગોહર.	૦-૩-૦
શકુન્તલા.	૦-૩-૦
સદેવંત સાવલીંગા.	૦-૧-૬
કામસેન રસી ફાના ગાયન.	૦-૧-૦
ઓખાહરણાનો ઓપેરા.	૦-૧-૦
ફેકમણી ફરણા.	૦-૧-૦
સંગીત ગાયન સંચુક.	૦-૮-૦
ગોપીચંદ નાટક (ગુનરાતી).	૦-૬-૦
મુલ્કુડીક નાટક.	૦-૮-૦
ફરણ ધેલાના ગાયન.	૦-૧-૦
મદાલસા.	૦-૧-૦
વીરસિંહ ચંદ્રિકા.	૦-૧-૦
નારાયણરા પેશવાનો ખેલ.	૦-૩-૦
તે અફઝા.	૦-૩-૦
ગાફરી.	૦-૨-૦
પનફરશાહ.	૦-૨-૦

રેદરેકુન્તની નાટકની, ચારતાઓની, અંચલ, ગુલ
પણ મળશે, નથાજાંધ લેનારને કમીશન

—

નદાસની કુંપની,
નદાસ,

